

“Em va sortir un bon partit i m’he tret una espineta”

“També m’ha tocat la cara amarga de perdre finals i per això ara estic més satisfet”

“Si Portugal no va jugar el partit pel títol va ser un demèrit seu. S’havien de justificar i ens ho van fer pagar a nosaltres”

Carles Grau, amb la copa dels estics AFONSO FERRAZ.

El porter del Deportivo Liceo Carles Grau (Lloret de Mar, 1990) s’ha consagrat a Paredes amb una gran actuació en la final que Espanya va vèncer contra França (2-1) i que va suposar el divuitè títol europeu de la selecció, el segon del selvatà –després d’haver guanyat el mundial d’Angola el 2013– i el seu dotzè absolut comptant també els conquerits amb el Vic (1), el Porto (7) i el Liceo (2).

En quin moment li va dir el tècnic que seria titular en la final? Dissabte al matí. Ens va reunir als tres porters i ens ho va dir. Qualsevol de nosaltres tres hauria pogut jugar i just abans de l’inici del campionat vam parlar i vam acordar que ningú no s’havia d’enfadar jugués qui jugués. He sentit molt de suport tant de l’un com de l’altre. Van passar nervis en el test d’antígens previ a la final un cop s’havia suspès el Portugal-Itàlia pel contagi de dos jugadors portuguesos? No, i crec que per part de França tampoc. Ningú no tenia símptomes i vam pensar que seria una cosa de Portugal. Vam tenir molta tranquil·litat, la veritat. Si ens volien

desestabilitzar, no ho van aconseguir. Certament, va tenir un paper decisiu en la final. El pensament era de tranquil·litat, de fer bé les coses. Ja som porters experimentats. M’hi vaig posar i em va sortir un bon partit. Per guanyar una final, el porter ha d’estar bé, tot i que el porter de França també va estar molt bé i haurien pogut guanyar. Tenen un gran equip impulsat per la progressió i el caràcter guanyador dels tres germans Di Benedetto. De fet, quan Bruno i Roberto van arribar a Lleida van aportar una gran energia i van afirmar que guanyarien l’OK Lliga i segur que ara van fer el mateix a la selecció. Potser també es mereixien el títol, però les finals s’han de guanyar. En la meua carrera també m’ha tocat la cara amarga de perdre’n i ara per això encara estic més content. La copa dels estics, com jo en dic, i que és molt similar a la de la lliga europea, ja l’havia perdut en tres finals, una amb el Vic i dues amb el Porto. Per això estic content i satisfet del meu primer europeu, perquè tenia una espineta clavada amb aquest trofeu. Va parar els peus a Giulio Cocco sortint des de la banqueta contra Itàlia en la lligueta (4-4) quan havia fet 3/3 en directes i això va ser fonamental. La meua etapa en el Porto ja em va servir per estar sempre concentrat encara que estigués a la banqueta perquè en qualsevol moment podia sortir. Vaig tenir la sort d’aturar les dues directes amb Itàlia. És molt possible que si ens haguessin marcat el quart gol de directa aquell dia haguéssim acabat perdent. Contra Portugal, Alves me la va marcar en el tercer rebuig i vaig tenir mala sort. Però mirant-ho fredament, en aquell partit que vam perdre per 9-10 hi ha diversos gols que tant ells com nosaltres vam marcar de rebot i amb sort. Aquestes aparicions des de la banqueta van fer que guanyés confiança per a la final, tot i que durant la preparació tots tres vam estar bé a la porteria. Què li ha semblat el format de sis equips en una lligueta a una volta i final directa? Com va dir Cabestany, una temporada comprimida en sis dies. És la primera vegada que juguem a mitjans de temporada i les tres setmanes, comptant la preparació,

han passat molt ràpidament. Potser no hem tingut prou temps per acabar de jugar com volia el tècnic. Segurament ens han faltat dies perquè juguéssim encara millor. En l'uropeu han passat moltes coses dins i fora del vestidor i ha sigut molt intens. A Portugal es viu molt l'hoquei i al pavelló no ens vam trobar una catifa vermella. Fins i tot al final del partit hi va haver algun episodi que no hauria d'haver passat. L'speaker anava a favor de França. Tampoc no em deixaven fer una foto amb el meu germà Marc, però al final ens la vam fer. Em van gravar discutint per això. Hi havia molta ràbia acumulada que no entenc. Si Portugal no va arribar a la final no va ser per culpa nostra, va ser un demèrit seu. No va fer un bon europeu. S'havien de justificar d'alguna manera i ens ho van fer pagar a nosaltres. La part positiva del format de competició, és que comptés l'average particular per desfer el triple empat. Tot i que hi va haver incertesa sobre si volien aplicar el general, el reglament és clar. Així s'eviten golejades massa àmplies contra els equips més febles. La federació portuguesa es va queixar de la falta de combativitat d'Espanya i França de la lligueta, donant a entendre que el resultat estava pactat. Ja els vaig dir després de jugar contra Portugal que havia fet els càlculs i que si derrotàvem França ells quedaven fora. Van intentar polemitzar dient que els àrbitres italians ens havien afavorit contra ells, quan jo crec que més aviat va ser al contrari. Jo crec que el campionat estava preparat perquè Portugal, en la darrera jornada, pogués marcar molts gols contra Andorra si li calia. Que no tergiversin les coses. També és una falta de respecte que alguns jugadors portuguesos es fiquin amb nosaltres en les xarxes socials justificant el que no han guanyat a la pista. No els entenc. I la blava al seu germà quan va fallar una directa, l'entén? No. Ja ho va dir Cabestany, que no sabia d'on havien tret aquesta normativa. L'Hélder Nunes, per exemple, va xutar una bola alta contra nosaltres, va agafar el rebuig i va marcar.

Publicat a:

-L'Esportiu. Nacional 24-11-2021, Pàgina 8

-L'Esportiu. Girona 24-11-2021, Pàgina 8

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/hoquei/article/2061646-em-va-sortir-un-bon-partit-i-m-he-tret-una-espineta.html>